

Li Andersson eduskuntaan

Epävarmoina aikoina tarvitaan **tekoja tasa-arvon puolesta** enemmän kuin koskaan.

Eduskuntavaalit 2.4.2023

På svenska:
liandersson.fi/valbroschyr

Hei,

Minulla on ollut kunnia toimia kansalaisten valtuuttamana kansanedustajana kahdeksan vuoden ajan. Näiden vuosien aikana olen käynyt läpi koko tunteiden kirjon täysistuntosalissa ja saanut kokea kaksi hyvin erilaista eduskuntakautta.

Sipilän hallituksen aikana, vuosina 2015–2019, oikeistopuolueet ajoivat läpi valtavia leikkauksia koulutukseen, sosiaaliturvaan ja sosiaali- ja terveydenhuoltoon.

Silloin näin, kuinka jotkut oikeistopuolueiden kansanedustajista itkivät täysistuntosalissa, kun heistä tuntui niin pahalta äänestää varhaiskasvatuksen leikkausten puolesta.

Noina vuosina sain satoja, ellen tuhansia viestejä monilta julkisen sektorin työntekijöiltä. Lähihoitajat, kirjastotyöntekijät, sosiaaliohjaajat, sairaanhoitajat, lastenhoitajat ja koulunkäynninohjaajat ihmettelivät, miksi juuri heidän pienistä palkoistaan leikattiin lomarahoja kiky-sopimuksen takia. Se oli Sipilän hallituksen epäoikeudenmukainen ja vahingollinen ratkaisu, joka on osasyys sille, ettei nyt löydy työntekijöitä riittävästi moneen tärkeään tehtävään.

Yhtä paljon viestejä sain silloin työttömiltä, joiden toimeentuloa aktiivimallileikkuri leikkasi riippumatta siitä, kuinka monta työpaikkaa he olivat hakeneet.

Viimeisten neljän vuoden aikana olemme tehneet hyvin monia asioita aivan toisin.

Olemme vahvistaneet koulutuksen rahoitusta kaikilla asteilla. Olemme pienentäneet varhaiskasvatuksen ryhmäkokoja ja tehneet toisen asteen koulutuksesta maksutonta oppivelvollisuuden laajentamisen myötä. Olemme alentaneet miljoonan suomalaisen sote-asiakasmaksuja. Päätimme ottaa käyttöön Suomen mallin maksuttomien harrastusmahdollisuuksien takaamiseksi lapsille.

Vanhuspalveluiden laadun vahvistamiseksi tiukensimme hoitajamitoitusta. Terveyden edistämiseksi ja perusterveydenhuollon vahvistamiseksi päätimme seitsemän päivän hoitotakuusta. Olemme myös turvanneet kulttuurin ja taiteen rahoituksen.

Samaan aikaan olemme hallituksessa vastanneet kolmeen kansainväliseen kriisiin, joilla on ollut suuria vaikutuksia myös Suomeen: pandemia, Venäjän laiton hyökkäyssota Ukrainaan sekä energiakriisi.

Töitä on kuitenkin vielä paljon jäljellä.

On välttämätöntä, että jatkamme työtä koulutuksen ja vanhuspalveluiden vahvistamiseksi.

On välttämätöntä, että tuemme pienituloisia suomalaisia tilanteessa, jossa hinnat ovat nousseet nopeammin, kuin neljäänkymmeneen vuoteen.

On välttämätöntä, että lisäämme ponnisteluja ilmasto- ja luontokriisien ratkaisemiseksi.

On välttämätöntä, että kasvatamme kulttuurin ja taiteen rahoitusta, jotta ala voi nousta kunnolla pandemiavuosien jälkeen.

Huhtikuun toinen päivä on taas eduskuntavaalit. Silloin on paljon pelissä.

Oikeiston leikkauslistat ovat pidemmät kuin Sipilän hallituksen vahinkoa tuottaneet päätökset. Oikeistossa ajetaan myös ilmastotoimien lykkäämistä, vaikka meidän pitäisi kiihdyttää päästöjen vähentämistä.

Minulla on vielä rutkasti taistelutahtoa jäljellä. Jos äänestäjät sen mahdollistavat, haluan jatkaa töitä lasten, ikäihmisten, pienituloisten ja luonnon puolesta. Heidän puolestaan, joiden ääni kuuluu kaikkein heikoimmin yhteiskunnassa.

Siksi olen ehdolla eduskuntaan.

Kuka olen? Li Andersson, 35-vuotias ja syntyperäinen turkulainen.

Mitä teen? Toimin puolueen puheenjohtajana, kansanedustajana, alue- ja kaupunginvaltuutettuna sekä opetusministerinä.

Kaksi luonteenpiirrettäni, jotka toivon lapseni perivän? Rohkeus pitää puoliani kun sitä tarvitaan ja hyvä keskittymiskyky.

Jos saisin muuttaa vain yhden asian maailmassa, mikä se olisi? Pysäyttäisin ilmastomuutoksen.

Lempikirjani? Märta Tikkasen Vuosisadan rakkaustarina ja koko Johannes Anyurun tuotanto.

Lempimusiikkini? Kuuntelen todella oudon laajasti erilaista musiikkia, suomalaisesta kaikkea Antti Autiosta Julma Henriin. Bileissä kasari on paras musiikkivuosisikymmen.

Lempielokuvani? Tim Burtonin tuotanto, erityisesti saksikösi Edward. Pidän myös uudesta Dyyni-elokuvasta.

Mitä tekisin jos en olisi poliitikko? Tällä hetkellä tuntuu siltä että voisin mielelläni olla töissä erityispedagogiikan tai gerontologisen sosiaalityön parissa.

Poliittiset esikuvani? Kaikki rohkeat ihmiset, jotka historian saatossa ovat uskaltaneet toimia ihmisoikeuksien puolesta sorrosta, väkivallasta ja vankeustuomioista huolimatta.

Miten rentoudun? Selkein merkki siitä, että olen lomalla on se, että leivon. Olen innostunut niin piirakoista kuin kakuista.

Mikä herättää minussa toivoa tai pitää sitä yllä? Kaikki kohtaamiset ihmisten kanssa ja erityisesti lapset.